

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swej skargi Komisja zarzuca pozwanej częste nieprzestrzeganie obowiązku utrzymywania zapasów produktów ropopochodnych, ustanowionego dyrektywą 68/414/EWG, zmienioną a następnie skodyfikowaną przez dyrektywę Rady 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ⁽¹⁾, w odniesieniu do produktów z drugiej kategorii przewidzianej tą dyrektywą a mianowicie oleju gazowego, oleju napędowego, nafty oświetleniowej i materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty. Komisja podnosi w szczególności, że występuje rozbieżność — czasem istotna — pomiędzy danymi dotyczącymi krajowej konsumpcji wspomnianych produktów, dostarczonymi przez pozwaną w ramach miesięcznych sprawozdań a danymi, którymi dysponuje Komisja za pośrednictwem Eurostatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 308, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 217, str. 8.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-511/07)

(2008/C 22/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i U. Wölker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że z powodu nieprzekazania informacji wymaganych art. 3 ust. 1 lit. f) decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto ⁽¹⁾, w związku z art. 2 i 4 ust. 1 lit b) i d) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto ⁽²⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych przepisów;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja zarzuca stronie pozwanej niepełne wykonanie zobowiązań wynikających z decyzji 280/2004/WE w związku z decyzją 2005/166/WE. Po pierwsze bowiem strona pozwana nie dostarczyła w rocznym sprawozdaniu kompletnej informacji dotyczących metod stosowanych do różnych rodzajów danych dotyczących działalności oraz czynników emisji używanych w głównych źródłach we Wspólnocie. Po drugie Wielkie Księstwo Luksemburga nie przekazało do wiadomości Komisji ogólnych szacunków niepewności elementów luksemburskiego sprawozdania dotyczącego krajowego wykazu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 49, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55, str. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy) w dniu 22 listopada 2007 r. — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-515/07)

(2008/C 22/60)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 1, 2 i 6 szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że podatnik może zaliczyć w całości do aktywów swojego przedsiębiorstwa nie tylko dobra inwestycyjne, ale wszystkie przedmioty i usługi, które są wykorzystywane zarówno do celów przedsiębiorstwa, jak i do innych celów, oraz dokonać bezpośredniego i pełnego odliczenia naliczonego przy zakupie tych przedmiotów i zleceniu tych usług podatku od wartości dodanej?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy zastosowanie art. 6 ust. 2 szóstej dyrektywy w odniesieniu do usług i przedmiotów niestanowiących dóbr inwestycyjnych prowadzi do tego, że podatek od wartości dodanej może zostać pobrany tylko raz w okresie rozliczeniowym, w którym można dokonać odliczenia z tytułu tych usług i przedmiotów, czy też winien on również zostać pobrany w późniejszych okresach? Jeżeli tak: W jaki sposób należy określić podstawę opodatkowania dla przedmiotów i usług, w przypadku których podatnik nie dokonuje odliczenia?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 listopada 2007 r. — Afton Chemical Limited przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-517/07)

(2008/C 22/61)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo).

Strony w spotępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Afton Chemical Limited.

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs.

Pytania prejudycjalne

1. Czy dodatki do paliwa, takie jak będące przedmiotem niniejszej sprawy, które nie są przeznaczone do wykorzystywania, oferowania na sprzedaż, ani wykorzystywane jako paliwo silnikowe, ale które dodawane są do paliwa silnikowego dla celów innych niż napędzanie pojazdu, w którym wykorzystywane jest paliwo, mieszczą się w zakresie opodatkowania na podstawie art. 2 ust. 3 dyrektywy 92/81/WE (¹)?

2. W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy dodatki takie mieszczą się w zakresie zwolnienia od podatku na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy 92/81/WE?

3. Czy dodatki do paliwa, takie jak będące przedmiotem niniejszej sprawy, które nie są przeznaczone do wykorzystywania, oferowania na sprzedaż, ani wykorzystywane jako paliwo silnikowe, ale które dodawane są do paliwa silnikowego dla celów innych niż napędzanie pojazdu, w którym wykorzystywane jest paliwo, mieszczą się w zakresie opodatkowania na podstawie art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2003/96/WE (²)?

4. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy dodatki takie są wyłączone z zakresu dyrektywy 2003/96/WE na mocy art. 4 lit. b) tiret pierwsze tejże dyrektywy?

5. Czy podatek nałożony przez Zjednoczone Królestwo na powyższe dodatki do paliwa jest niedozwolony na mocy prawa wspólnotowego, w szczególności art. 3 dyrektywy 92/12/EWG (³)?

(¹) Dz.U. L 316, str. 12.

(²) Dz.U. L 283, str. 51.

(³) Dz.U. L 76, str. 1.?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 22 listopada 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross, B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: MTU Friedrichshafen GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich,